

Spjev o Hazreti Fatimi od Muhammeda Ikbala

Autor: Hamza Halitović

Muhammed Ikbal (1877 - 1938) jedan je od najznačajnijih muslimanskih mislilaca, filozofa i pjesnika dvadesetog stoljeća. Napisao je veliki broj značajnih poetskih djela, među kojima se nalaze Esrar-i Hudi (Tajne sebstva) i Esrar-i Behudi (Tajne bez-sebstva), Džavidname (Knjiga o vječnosti), Zebur-i Adžem (Persijski psalmi) i mnoga druga. Većina njegovih poetskih djela ima filozofski sadržaj. Ikbal je još za života bio prevođen na strane jezike i na daleko poznat kao veliki intelektualac i pjesnik. Pokraj svoje poezije on je također napisao i nekoliko proznih djela iz oblasti islamske misli i filozofije, koja se veoma značajna. Jedno od njih je prevedeno i na naš jezik pod naslovom Obnova vjerske misli u Islamu. U poetskoj zaostavštini Muhammeda Ikbala između ostalog se mogu naći i spjevovi u slavu Božjeg Poslanika, njegove porodice i ostalih značajnih ličnosti iz historije islama. Jedan od njih je i spjev koji je ovdje preveden a koji je posvećen Hazreti Fatimi. Ovaj spjev se nalazi u njegovom pjesničkom djelu Esrar-i Be-hudi i .započinje riječima: Merjem az jek nesbat-e Isa aziz

Spjev o Hazreti Fatimi

Merjem je uzvišena zato što je Isaa rodila
Pogledajte, Zehra je zbog tri srodstva uzvišena bila

Kćer je onog što bijaše Milost Svjetovima
I predvonik prošlim i budućim vremenima

Onoga što je u mrtvi svijet novi duh ulio
I zakon pravednosti nama donio

Žena je onog što je s hel eta¹ krunisan
Pomagača, Lava Božjeg, koji je odabran

On je bio kralj koji je u kolibi stanovao
Sablja i bojni prsluk je sve što je imao[1]

Njenom sinu posvećeni su ljudi pravi[2]
Jer on je predvodnik karavane ljubavi

On je bio svjetlost dva harema sveta
On je bio zaštitnik najboljeg ummeta

Prijesto i krunu on je odbacio lako[3]
Zato jer je mrzio ubijanje svako

A njen drugi sin je vođa pobožnjaka
On je snaga svakog pravednog ustanka

Simfonije čovječanstva Husejn divota je
Ljudima istine Husejn sloboda je

Karakter sinova se od majki dobija
Zbog njih s iskrenošću i čistoćom sija

Žetva s njive pokornosti Zehra je
Svim majkama savršeni primjer je

O siromašnima se toliko starala
Da je čak i svoj ogrtač jevreju prodala[4]

I svjetlu i vatri je ona naređivala
A svom se mužu pokoravala

Sa saburom i pokornošću je bila vaspitana

Stalno je radila a ne bi prestajala učenje Kur'ana

Pred Uzvišenošću Božjom ona je suze lila

Plakala je uvijek kada bi namaz obavila

Džibril je njene suze sa zemlje kupio

Kako bi sa njima Džennet orosio

Vezan sam onim što je šerijat donio

I s onim što je časni Poslanik izgovorio

Inače bih njeno turbe stalno tavvafio

.I njenome grobu bih sedždu činio

Odnosi se 1–12. ajet 76. sure. Povod objave ovih ajeta je to što je Imam Ali jednog dana[1] postio. Kada se trebao iftariti došao je prosjak i on mu je dao svu hranu koju je imao. Taj događaj je bio povod objave ovih ajeta.

[2]Ovaj i sljedeća dva stiha se odnose na hazreti Hasana.

[3]Hazreti Hasan je abdicirao sa položaja halife u korist Muavije, kako bi spriječio daljnje prolijevanje krvi i mržnju među muslimanima.

[4]Ovo je samo jedan od događaja iz njenog blagoslovljenog života. Hazreti Fatima je stalno pazila na siromahe, hranila ih i brinula se o njima, iako su ona i Imam Ali živeli krajnje oskudno, te su zbog toga morali naporno raditi. Njih su dvoje sami hranili ashabe sa sofe Poslanikove džamije kojih je u pojedinim periodima bilo preko stotinu, a također su se brinuli i o ostalim siromasima iz Medine